

*Õiguskomisjon
Esimees*

20.10.2010

President Buzek

Teema: Ettepanek võtta vastu nõukogu määrus eritingimuste kohta, mida kohaldatakse kaubavahetuse suhtes Küprose Vabariigi nende aladega, mis ei kuulu Küprose Vabariigi valitsuse tegeliku kontrolli alla (KOM(2004) 0466 lõplik – C7-0047/2010 – 2004/0148(COD)) – arvamus õigusliku aluse kohta

Austatud president Buzek

Eespool nimetatud ettepanek võtta vastu määrus esitati parlamendile pärast Lissaboni lepingu jõustumist seadusandliku tavamenetluse kohaselt. Ettepanek on praegu esimesel lugemisel rahvusvahelise kaubanduse komisjonis, kus raportööriks on Niccolò Rinaldi.

Esimeeste konverents palus oma 16. juuni 2010. aasta kohtumisel esitada õiguskomisjonil oma arvamus asjakohase õigusliku aluse kohta ettepanekule võtta vastu määrus, millele oli konverentsi tähelepanu juhtinud rahvusvahelise kaubanduse komisjoni esimees Vital Moreira.

Kuigi Euroopa Komisjon pooldas antud olukorras Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 207, mille kohaselt võetakse määrus, mille kohta on esitatud ettepanek, vastu seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning nõukogu langetab otsuse kvalifitseeritud häälteenamuse alusel, oli nõukogu õigustalituse seisukohal, et sobivaks õiguslikuks aluseks on 2003. aasta aprilli Küprose ühinemisakti protokoll nr 10 artikli 1 lõige 2¹, mille kohaselt Euroopa Parlament menetluses ei osale.

Õiguskomisjon palus parlamendi õigusteenistuse nõuannet kõnealuses küsimuses ning ka

¹ Nõukogu õigustalituse 25. augusti 2004. aasta arvamus, dokument nr 11278/04.

nemad toetasid protokoll nr 10 artikli 1 lõiget 2¹.

I Taust

Küprose Vabariik, mille rahvastikust moodustasid Küprose kreeklased ligi 80% ning Küprose türklased 20%, lagunes pärast 1960. aastal Suurbritanniast iseseisvuse saavutamist 1963. aastal. Ajendatuna Küprose kreeklaste võimupöördekatsest, mille eesmärk oli liita saar Kreekaga, teostas Türgi 1974. aastal sõjalise sissetungi ja okupeeris lõpuks Küprose põhjapoolsed alad 37% ulatuses. Sellest ajast alates on Küpros olnud faktiliselt kaheks jagatud.

2004. aasta 24. aprillil pidasid kaks kogukonda eraldi referendumid Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni ettepaneku kohta, mida tuntakse Küprose taasühendamist käsitleva Annani kavana², mille eesmärk oli moodustada ühendatud föderaalvalitsus kogu Küprosele. Kuna kava teostamine sõltus mõlema kogukonna heakskiidust, viis Küprose kreeklaste negatiivne referendumitulemus selle tagasilükkamiseni.

2004. aasta 1. mail sai Küprosest tervikuna 2003. aasta ühinemislepingu kohaselt Euroopa Liidu liige. Ühinemisakti protokoll nr 10 (edaspidi „protokoll nr 10“) nähakse ette *acquis*⁷ kohaldamise peatamine nendes Küprose Vabariigi piirkondades, mis ei kuulu Küprose Vabariigi valitsuse tegeliku kontrolli alla. Küprose probleemi lahendamisel kõnealune peatamine lõpetatakse ning nõukogul on komisjoni ettepaneku alusel õigus peatamine ühehäälselt otsusega lõpetada.

2004. aasta 26. aprillil väljendas nõukogu oma tahet toetada Küprose türgi kogukonna majanduslikku arengut. Protokoll nr 10 artikkel 3 on kooskõlas kõnealuse poliitikaga, kuna selles sätestatakse, et kõnealune protokoll ei välista meetmeid, mille eesmärk on edendada piirkondade majanduslikku arengut.

2004. aasta 29. aprillil võttis nõukogu ühehäälselt vastu nõukogu määruse (EÜ) nr 866/2004³, mille eesmärgiks oli muu hulgas kahte kogukonda lahutava eraldusjoone ülese kaubanduse soodustamine. Hiljem võttis komisjon vastu täiendavaid rakendusakte, mis toetasid eraldusjoone ülest kaubavahetust.

Ometi nähtub komisjoni aastaaruannetest nõukogu määruse (EÜ) nr 866/2004 rakendamise ja selle kohaldamisest tuleneva olukorra kohta⁴, et kuigi eraldusjoont ületava kauba koguväärtus on pidevalt kasvanud, on kõnealune kaubandus endiselt takistatud ning selle maht on määruse (EÜ) nr 866/2004 piiratud reguleerimisala tõttu siiski veel väike. Lisaks liigub eraldusjoont ületav kaup harva edasi teistesse ühenduse liikmesriikidesse.

2004. aasta 7. juulil esitas komisjon nõukogu⁵ ja Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni⁶

¹ Parlamendi õigustalituse 14. oktoobri 2010. aasta arvamus, SJ – 0451/10.

² Küprose probleemi igakülgse lahendamise alus, 26. veebruar 2003.

³ Määrus (EÜ) nr 866/2004 ühinemisakti protokoll nr 10 artiklis 2 sätestatud korra kohta, ELT L 161, 30.4.2004, lk 128 (muudetud 16. juunil 2008).

⁴ Kõige hiljutisem aastaaruanne pärineb 14. septembrist 2009: KOM(2009) 478.

⁵ Nõukogu 26. aprilli 2004. aasta avaldus.

⁶ Peasekretäri 28. mai 2004. aasta aruanne oma vahendustegevuse kohta Küprosel, ÜRO dokument S/2004/437.

üleskutsel ning kavatsusega lõpetada Küprose türgi kogukonna isolatsioon, ettepaneku määruse kohta, mille eesmärk oli soodustada Küprose põhjaosa ja Euroopa Liidu tolliterritooriumi vahelist kaubandust. Ettepanekus käsitletakse Küprose türgi kogukonna alalt pärit kaupa ühenduse kaubana.¹ Lisaks nähakse ette sooduskord, mis viidaks ellu tariifikvootide süsteemina, toetamaks majanduse arengut, vältides samas kunstlike kaubandusvoogude tekkimist ja pettustele kaasaaitamist.

Juba praegu toimub Küprose põhjaosa sadamatest otsekaubandus Euroopa Liidu liikmesriikidesse, kuigi selle suhtes ei kohaldata ELi sooduskorda. Sellele vaatamata on kaubavahetus nn Põhja-Küprose Türgi Vabariigi² mittetunnustamise poliitika tõttu tegelikult võimatu juhul, kui kauba sisenemine ELi tolliterritooriumile nõuab kolmandate riikide tunnustatud ametiasutuste poolt väljastatud dokumendi esitamist; Euroopa Liidu liikmesriigid ei aktsepteeri Põhja-Küprose Türgi Vabariigi ametiasutuste dokumente. Määruse ettepaneku artiklitega 2, 5 ja 6 püütakse probleemi lahendada, nõudes muu hulgas, et sertifitseerimisdokumendid peab väljastama organ, mis on saanud komisjonilt selleks nõuetekohased volitused.

II Õiguslik alus

Ettepaneku kohaselt soovib komisjon kasutada õigusliku alusena Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 207 ning protokolli nr 10 artikli 1 lõiget 2, nagu soovivad nii nõukogu kui ka parlamendi õigustalitused.

a) variant

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 207

1. Ühine kaubanduspoliitika rajaneb ühtsetel põhimõtetel, eriti mis puutub tariifide muutmisse, kauba- ja teenustevahetusega ning intellektuaalomandi kaubandusaspektidega seotud tolli- ja kaubanduskokkulepete sõlmimisse, välismaistesse otseinvesteeringutesse, liberaliseerimismeetmete ühtlustamisse, ekspordipoliitikasse ning kaubanduse kaitsemeetmetesse, näiteks meetmetesse, mida võetakse dumpingu või subsiidiumide puhul. Ühist kaubanduspoliitikat teostatakse kooskõlas liidu välistegevuse põhimõtete ja eesmärkidega.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt määruste abil vastu meetmed, millega määratletakse ühise kaubanduspoliitika rakendamise raamistik.

3. Kui ühe või mitme riigi või rahvusvahelise organisatsiooniga sõlmitavate lepingute üle on vaja pidada läbirääkimisi, kohaldatakse artikli 218 sätteid, kui käesoleva artikli erisätted ei näe ette teisiti.

Komisjon annab soovitusi nõukogule, kes volitab komisjoni alustama vajalikke läbirääkimisi. Nõukogu ja komisjon tagavad selle, et läbirääkimiste tulemusel sõlmitavad lepingud vastavad

¹ Nõukogu määruse (EMÜ) nr 2913/92 artiklite 23 ja 24 tähenduses.

² Kasutanud näiteks Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni ja Euroopa Nõukogu poolt ning tunnustatud Euroopa Liidu Kohtu kohtupraktikas (kohtuasi C-432/92 *Anastasiou* („*Anastasiou I*“), [1994] EKL I-3087, ja kohtuasi C-140/02 *Anastasiou* („*Anastasiou II*“), [2003] EKL I-10635).

liidusisesele poliitikale ja eeskirjadele.

Komisjon peab läbirääkimisi, konsulteerides erikomiteega, mille nõukogu määrab selle ülesande täitmisel komisjoni abistama, ning niisuguste juhiste raames, mida nõukogu peab vajalikuks komiteele anda. Komisjon annab erikomiteele ja Euroopa Parlamendile regulaarselt aru läbirääkimiste edenemise kohta.

4. Seoses lõikes 3 osutatud lepingute üle läbirääkimisega ja nende sõlmimisega teeb nõukogu otsused kvalifitseeritud häälteenamusega.

Seoses lepingute üle läbirääkimise ja nende sõlmimisega teenuste valdkonnas ja intellektuaalomandi kaubandusasppektide valdkonnas, samuti välismaiste otseinvesteeringute valdkonnas, teeb nõukogu otsused ühehäälselt, kui need lepingud sisaldavad sätteid, mille puhul liidusiseste eeskirjade vastuvõtmiseks on nõutav ühehäälsus.

Nõukogu teeb samuti ühehäälse otsuse lepingute üle läbirääkimiseks ja nende sõlmimiseks:

a) kultuuri- ja audiovisuaalteenuste valdkonnas, kui need lepingud võivad piirata liidu kultuurilist ja keelelist mitmekesisust;

b) sotsiaal-, haridus- ja tervishoiuteenuste valdkonnas, kui need lepingud võivad tõsiselt häirida selliste teenuste osutamise riiklikku korraldust ning piirata liikmesriikide vastutust selliste teenuste osutamisel.

5. Transpordialaste rahvusvaheliste lepingute üle läbirääkimiste pidamisel ja nende sõlmimisel kohaldatakse kolmanda osa VI jaotise sätteid ja artiklit 218.

6. Käesoleva artikliga ühise kaubanduspoliitika valdkonnas antud pädevuse teostamine ei mõjuta liidu ja liikmesriikide vahelist pädevuse jaotust ega kohusta liikmesriike oma õigus- ja haldusnorme ühtlustama, niivõrd kui aluslepingud välistavad sellise ühtlustamise.

b) variant

Nõukogu ja parlamendi õigustalitused otsustasid pooldada protokoll nr 10 artikli 1 lõiget 2¹, mis on mugavuse huvides allpool täies ulatuses esitatud:

2003. aasta ühinemisakti protokoll nr 10²

KINNITADES VEEL KORD oma valmisolekut Küprose probleemi lahendamiseks kooskõlas asjakohaste ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonidega ja oma täielikku toetust ÜRO peasekretäri sellesuunalistele püüdlustele,

ARVESTADES, et seni on Küprose probleem jäänud lahenduseta,

*ARVESTADES, et seetõttu on vaja ette näha *acquis'* kohaldamise peatamine nendes Küprose Vabariigi piirkondades, mille üle Küprose Vabariigi valitsusel puudub tegelik kontroll,*

¹ Nõukogu õigustalituse 25. augusti 2004. aasta arvamus, dokument nr 11278/04.

² EÜT L 236, 23.9.2003, lk 955.

ARVESTADES, et Küprose probleemi lahendamisel kõnealune peatamine lõpetatakse,

ARVESTADES, et Euroopa Liit on valmis sellise lahenduse tingimusi vastavalt EL aluspõhimõtetele kohandama,

ARVESTADES, et on vaja sätestada, millistel tingimustel kohaldatakse EL õiguse asjakohaseid sätteid eraldusjoone suhtes, mis on eespool nimetatud piirkondade ning Küprose Vabariigi valitsuse tegeliku kontrolli all oleva piirkonna ja idapoolse Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi suveräänse baasipiirkonna vahel,

SOOVIDES, et Küprose ühinemine Euroopa Liiduga tooks kasu kõigile Küprose kodanikele ning edendaks rahu ja leppimist ühiskonnas,

ARVESTADES seega, et käesolev protokoll ei välista sellesihilisi meetmeid,

ARVESTADES, et sellised meetmed ei mõjuta acquis' kohaldamist üheski teises Küprose Vabariigi osas ühinemislepingus sätestatud tingimustel,

ON KOKKU LEPPINUD JÄRGMISES:

ARTIKKEL 1

1. Acquis' kohaldamine peatatakse nendes Küprose Vabariigi piirkondades, mille üle puudub Küprose Vabariigi valitsusel tegelik kontroll.

2. Lõikes 1 osutatud peatamise lõpetamise otsustab komisjoni ettepaneku põhjal ühehäälselt nõukogu.

ARTIKKEL 2

1. Komisjoni ettepaneku põhjal määrab nõukogu ühehäälselt kindlaks, millistel tingimustel kohaldatakse EL õiguse sätteid artiklis 1 osutatud piirkondade ja Küprose Vabariigi valitsuse tegeliku kontrolli all olevate piirkondade vahelise eraldusjoone suhtes.

2. Artikli 1 kohase acquis' kohaldamise peatamise ajal käsitletakse idapoolse suveräänse baasipiirkonna ja artiklis 1 osutatud piirkondade vahelist piiri suveräänsete baasipiirkondade välispiirina Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi suveräänseid baasipiirkondi Küprosel käsitleva protokollis lisa neljandas osas määratletud tähenduses.

ARTIKKEL 3

1. Käesolev protokoll ei välista meetmeid, mille eesmärk on edendada artiklis 1 osutatud piirkondade majanduslikku arengut.

2. Sellised meetmed ei mõjuta acquis' kohaldamist üheski teises Küprose Vabariigi osas ühinemislepingus sätestatud tingimustel.

ARTIKKEL 4

Lahenduse leidmise korral teeb nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal ühehäälselt otsuse Küprose Euroopa Liiduga ühinemise tingimuste kohandamise kohta seoses Küprose türgi kogukonnaga.

III Väljapakutud õigusliku aluse analüüs

Euroopa Kohtu kohaselt peab ühenduse õigusakti õigusliku aluse valik põhinema objektiivsetel asjaoludel, mis on kohtulikult kontrollitavad ja mille hulka kuuluvad eelkõige õigusakti eesmärk ja sisu¹.

Määruse ettepaneku eesmärk on soodustada Küprose türgi ala ja ülejäänud Euroopa Liidu vahelist otsekaubandust. Selleks tahetakse muu hulgas luua tingimused, mis võimaldaksid kaubavahetust. Lisaks loodaks ala majandusliku arengu toetamiseks sooduskord, mis viidaks ellu tariifikvootide süsteemina.

Artikkel 207 on Euroopa Liidu toimimise lepingu viiendas osas, kus käsitletakse liidu välistegevust. Täpsemalt on see II jaotises „Üldsätted liidu välistegevuse kohta“. Artikli 207 kasutamine viitab sellele, et määruse ettepaneku eesmärk on reguleerida liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelist kaubandust. Kõnealuses kontekstis tuleks aga meenutada, et kogu Küprose saar kuulub 1. maist 2004 Euroopa Liidu koosseisu ning Ühinenud Rahvaste Organisatsioon ja Euroopa Nõukogu on rakendanud nn Põhja-Küprose Türgi Vabariigi range mittetunnustamise poliitikat, mida on kinnitanud Euroopa Kohtu kohtupraktika². Liikmesriigid toetavad seda poliitikat täielikult.

Komisjon põhjendab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 207 valimist protokoll nr 10 artikliga 3. Komisjon iseloomustab artiklit 3 erandsättena protokoll artiklist 1, mis võimaldab erimeetmete kohaldamist Küprose türgi ala majanduse toetamiseks ilma sellel alal *acquis'* kohaldamise peatamist lõpetamata. Seetõttu on komisjon seisukohal, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 207 saab kasutada määruse ettepaneku kui erimeetme õigusliku alusena.

Üheks kaasnevakts probleemiks on see, et Euroopa Kohtu kohtupraktika kohaselt tuleb erandeid tõlgendada rangelt ning protokoll artiklis 3 osutatakse meetmetele, mille eesmärk on toetada artiklis 1 viidatud alade majanduslikku arengut. Kuigi komisjoni ettepanekus sätestatakse sooduskord tariifikvootide süsteemi näol, võib vastu väita, et see ei toeta otseselt majanduslikku arengut, vaid on pigem *acquis'* kohaldamise peatamise osaline lõpetamine või kõnealuse peatamise tagajärgede vältimise viis. Selle väitega nõustumise korral tuleb komisjoni pakutud õiguslikku alust pidada ebaseaduslikuks. Komisjon väidab aga omalt poolt, et ettepaneku eesmärgiks ei ole *acquis'* kohaldamise peatamise lõpetamine, vaid teatud kaupadele sooduskorra loomine tariifikvootide süsteemi näol, mis erineb *acquis'*s sätestatud kaupade vaba liikumise üldpõhimõttest. Komisjon on seisukohal, et see sarnaneb kolmandatele riikidele kehtestatud sooduskordadele.

¹ Vt kõige hiljutisemat, 8. septembri 2009. aasta kohtulahendit kohtuasjas C-411/06 komisjon vs. parlament ja nõukogu, kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punkt 45.

² Vt n.8 osutatud kohtuasju.

Lisaks väidab komisjon, et kõnealuse ettepaneku reguleerimisala on küllaltki kitsas, kuna sellega ei kehtestata sooduskorda kõikidele kaubaliikidele. Tõepoolest, sooduskorda ei kohaldata paljude kaupade suhtes. Ühtlasi sätestatakse määruse ettepaneku artiklis 7 ja põhjenduses 5 ajutine või lõplik peatamine pettuse või muu seaduserikkumise kahtluse või tõestamise korral. Seetõttu leiab komisjon, et ta on olnud ettepaneku koostamisel väga ettevaatlik ning et määruse ettepanekut ei tohiks pidada *acquis*' osalise taaskohaldamise vahendiks.

Nõukogu õigustalitus on omalt poolt seisukohal, et protokollis artikkel 3 on nõuetekohaselt koostatud, osutades artiklitele 1 ja 2 ning täpsustades nende kohaseid meetmeid. Õigustalitus on seisukohal, et artikliga 3 täpsustatakse nõukogu meetmete reguleerimisala protokollis nr 10 raames. Nõukogu määrusega (EÜ) nr 866/2004¹, mis kõnealuse ettepaneku eellasena järgib sama poliitikasuunda, on loodud selgepiiriline pretsedent kõnealuse tõlgenduse kohta. See määrus põhineb protokollis nr 10 artiklil 2, mida selgitatakse selle põhjendustes selgesõnaliselt, osutades artiklile 3².

Lisaks väidab nõukogu õigustalitus, et kuna määruse ettepanekus käsitletakse Põhja-Küprost võimalikult suures ulatuses tolliliidu liikmena, on selle rakendamine sisuliselt *acquis*' osaliseks taaskohaldamiseks selles osas, mis on seotud tollimaksude ja koguseliste piirangute keelustamise meetmetega liikmesriikidesse imporditava kauba puhul.

Küsimus seisneb seega selles, kas *acquis*' kohaldamise peatamise lõpetamine, mis on sätestatud protokollis nr 10 artikli 1 lõikes 2, peab olema absoluutne või mitte. Nõukogu väidab, et poliitiliselt niivõrd tundliku olemusega meetme puhul kavandasiid liikmesriigid protokollis nr 10 mehhanismina, mis võimaldab Küprose turgi ala sammhaaval integreerimist.

Seoses komisjoni väidetega, mille kohaselt tuleks protokollis nr 10 artiklit 1 lugeda koos põhjendusega 4, kus on sätestatud, et Küprose probleemi lahendamisel peatamine lõpetatakse, jäädakse seisukohale, et oleks vastuoluline näha ette peatamise lõpetamine kõnealusel juhul, nõudes samas selle teostamiseks siiski nõukogu ühehäälselt otsust. Nõukogu õigustalitus on arvamisel, et oleks kohatu pidada artiklit 1 kohaldatavaks ainult juhul, kui Küprose probleem lahendatakse. Õigustalitus väidab jällegi, et peatamise sammhaaval lõpetamine on artikli 1 kohaselt võimalik.

Lõpetuseks juhib nõukogu õigustalitus tähelepanu õigusliku aluse valiku menetluslikele tagajärgedele. Arvestades, et ühinevatele riikidele on peamiseks stiimuliks juurdepääs ühisturule, muudaks artikli 3 käsitlemine erandina artiklist 1 kõnealuse artikli 1 peaaegu sisutihjaks. Kui määruse ettepanek võetaks vastu Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 207 alusel, viiks see kvalifitseeritud häälteenamuse rakendamisele nõukogus, samas kui protokollis nr 10 artikli 1 lõikes 2 nõutakse ühehäälselt otsustamist. Artikli 3 selline ülesehitus võrduks protokollis nr 10 sätestatud ühehäälsuse kaitsemeetmetest kõrvalehiilimisega Küprose turgi ala ja Euroopa Liidu vahelise kaubavahetuse reguleerimise puhul.

¹ Viidatud n.3.

² Vt põhjendust 8: mille kohaselt sätestatakse protokollis nr 10 artiklis 3 selgesõnaliselt, et *acquis*' kohaldamise peatamine ei välista meetmeid, mille eesmärk on edendada artiklis 1 osutatud piirkondade majanduslikku arengut. Käesoleva määruse eesmärk on soodustada kaubavahetust ja muid sidemeid ülalmainitud piirkondade ja nende alade vahel, mis kuuluvad Küprose Vabariigi valitsuse tegeliku kontrolli alla, tagades samal ajal ülalmainitud asjakohaste kaitsestandardite säilitamise.

Parlamendi õigusteenistus jagas nõukogu seisukohta, väites, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 207 lõige 2 ei ole asjakohane õiguslik alus, kuna ühist kaubanduspoliitikat käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu viiendas osas, mille pealkirjaks on „Liidu välistegevus“. Liidu ühise kaubanduspoliitika alusel võetud meetmed on seotud liidu välistegevusega. Kõnealuse artikli kasutamine viitaks sellele, nagu oleks Küprose territooriumi poolitav eraldusjoon faktiliselt liidu välispiiriks.

Õigusteenistus leidis, et protokoll artikli 1 lõiget 2 võib pidada ettepaneku jaoks asjakohaseks õiguslikuks aluseks. Ettepanekus taotletakse sisuliselt sama tulemuse saavutamist *acquis*⁷ peatamise osalise lõpetamisega. Sellise osalise lõpetamise üle saab otsustada ainult nõukogu protokoll nr 10 artikli 1 lõike 2 alusel. Lisaks väidab õigusteenistus, et protokoll artikli 3 kohaselt ei välista protokoll meetmeid, mille eesmärk on edendada artiklis 1 osutatud piirkondade majanduslikku arengut. Kõnealust sätet tuleks tõlgendada selliselt, et artiklis 1 sätestatud menetlust kohaldatakse täies ulatuses, vastasel juhul vähendatakse protokoll artikli 1 kogu kasulikkumõju.

Lisaks võib arvesse võtta, et antud küsimuses ei tohi olla määravaks soodustav asjaolu, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 207 lõige 2 võimaldaks parlamendil kohaldada seadusandlikku tavamenetlust. Keskseks asjaoluks on see, et artikli 207 lõige 2 kuulub ELi välistegevuse alla, mis muudab selle õigusliku alusena sobimatuks. Küprose olukorra muutis selliste territooriumide nagu Ceuta ja Melilla ning Helgoland olukorrast erinevaks see, et viimati nimetatud jäeti vabatahtlikult liidu tolliterritooriumist välja. Küpros on juriidiliselt tolliterritooriumi osa, tegelikult aga osa Küprose territooriumist sinna ei kuulu. Ühtlasi on protokoll artikli 1 lõike 2 (ja nõukogu ühehäälsel otsusel) mõtteks selle tagamine, et liit ei saa ilma Küprose Vabariigi nõusolekuta kohaldada sooduskorda Küprose Vabariigi aladel, mis ei kuulu Küprose Vabariigi valitsuse tegeliku kontrolli alla.

IV Järeldus ja soovitus

Eeltooduga seoses on õiguskomisjon seisukohal, et määruse ettepanekule on asjakohaseks õiguslikuks aluseks 2003. aasta aprilli Küprose ühinemisakti protokoll nr 10 artikli 1 lõige 2.

Sellest tulenevalt otsustas õiguskomisjon 18. oktoobril 2010 toimunud koosolekul (18 poolthäälega, 5 vastuhäälega ning 1 erapooletuga)¹ soovitada järgmist: ettepaneku võtta vastu nõukogu määrus eritingimuste kohta, mida kohaldatakse kaubavahetuse suhtes Küprose Vabariigi nende aladega, mis ei kuulu Küprose Vabariigi valitsuse tegeliku kontrolli alla, asjakohaseks õiguslikuks aluseks on 2003. aasta aprilli Küprose ühinemisakti protokoll nr 10 artikli 1 lõige 2.

¹ Lõpphääletuse ajal olid kohal: Klaus-Heiner Lehne (esimees), Raffaele Baldassarre (aseesimees), Evelyn Regner (aseesimees), Sebastian Valentin Bodu (aseesimees), Jan Philipp Albrecht, Emine Bozkurt, Françoise Castex, Ismail Ertug, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Luis de Grandes Pascual, Takis Hadjigeorgiou, Sajjad Karim, Metin Kazak, Maria Eleni Koppa, Georgios Koumoutsakos, Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, Antonio López-Istúriz White, Sarah Ludford, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Kyriakos Mavronikolas, Alajos Mészáros, Angelika Niebler, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papastamkos, Bernhard Rapkay, Nikolaos Salavrakos, Francesco Enrico Speroni, Emil Stoyanov, Alexandra Thein, Eleni Theocharous, Kyriacos Triantaphyllides, Diana Wallis, Cecilia Wikström, Zbigniew Ziobro, Tadeusz Zwiefka.

Lugupidamisega

Klaus-Heiner Lehne

Koopia: Vital Moreira
Rahvusvahelise kaubanduse komisjoni esimees